clo abſolutionis obtenta in
dulgeat̄ ei licentia vt ſuam et
a ſuoꝝ iniuriā ꝓſequat̄ et de/
bitoꝝ illoꝝ q̄ ꝯtracta fuerit:
b de poſtmodū acquiſitis repe
titio nō neget̄. ¶ Illud aūt
non duximus omittendum
ſi quis fuerit in premiſſis nu
c do cōſilio aut ſimplici fauoꝛe
culpabilis iudex in talem pe
nam metiat̄ ex culpa vt ſm ꝙ
exceſſus exegerit vindicta ꝓ
cedat. ¶ Ceterum qꝛ dignū
eſt vt nefandi ratione flagitij
vltionis ſeueritas amplius
extendatur et ꝓpter enoꝛmi/
tatem culparuꝫ plagarū mo/
dus exuberet nec penis ſoli/
tis cōtentet̄: ſtatuimus vt ad
collaterales fratres videlicet
nepotes ꝛ ꝓnepotes talium
d poſſit extendere penas in hu
iuſmodi nr̄a cōſtitutione con
tētas circūſpectio romani pō
tificis. ꝓut circūſtantie rōna
biles ſuadebūt. ¶ Premiſ/
ſis etiā dignū cenſuim⁹ anne
e ctenduꝫ vt ſi q̄ſq̄ꝫ aliquo pre
dictoꝝ exceſſuum queq̄ꝫ de
clericis vel relegioſis noſtre
familie vel cardinaliū affice/
re forte preſumpſerit ꝓpoꝛtio
net̄ pena delictoꝛ: ita ꝙ vindi
cta exquo exceſſu rñdente ab
offenſa noſtroꝝ cohibeantur
deinceps man⁹ temerarie foꝛ
midine vltiōis q̄s dei vel no
ſtra ſeu fratrū nr̄oꝛum reue/
f rentia non coercet. ¶ Si q̄s
vero ꝑ ſe vel ꝑ aliū occiderit
cardinalē qḋ abſit: vel dede/
g rit cām moꝛtis vltra q̄ꝫ pre/
miſſa ꝯtineant: ſic in eū ptās
iuriſditionis inſurgat: ſic ri/
goꝛ vltionis inſiliat ꝙ cōtra
vite ſubſidiū moꝛtis ſolatiuꝫ
inuocet viuēs pene non cul/
pe vindicte ſpeculum non of
fenſe. ¶ Per hoc quoq̄ꝫ ſe/
h cularibus poteſtatib⁹ nō adi
mimus facultatem vtendi le/
gibus contra tales quas ad
uerſus ſacrilegos catholici
ꝑncipes ediderunt. quis enī
locus regiminis poterit eſſe
tut⁹? q̄s rectoꝛ ſecuritate gau
debit ſi romana eccl'ia q̄ oīm
l eccleſiaꝝ diſponente dn̄o ca/
put eſt et magiſtra: caſibus
iſtis ſubijcitur ſi eius filij ſpe
ciales huiuſmodi periculis
exponuntur quem eccleſie fi/
lium quem fidei çelatoꝛem cō
tumelia tanta non tangeret
et confuſio tam aſpera non
moueret. poꝛro ſi filius eſt do
lebit ſi fidelis matre fidei le/
ſa ledetur. ¶ Quapropter
ſi pꝛinceps ſenatoꝛ conſul po
teſtas vel alius dominus ſi
ue rectoꝛ contra preſumpto/
res predictos preſentis con/
ſtitutionis tenoꝛem non fece
rit obſeruari: tam ipſe q̄ꝫ offi
ciales ipſi⁹ infra mēſem poſt/
q̄ꝫ res ad noticiam eoꝛum ꝑ/
uenerit eo ipſo ſententiam ex
communicationis incurrāt.
Ciuitas vero queuis alia pre
ter vrbem que talia facienti
vl' facientibus ſeu preſumen
tibus in his conſilium vel au
xilium dederit aut fauoꝛem:
vel infra menſem ſaltem tali/
ter delinquentes ꝓut tan/
ti facinoꝛis enoꝛmitas exege
rit et facultas ei affuerit non
duxerit puniēdos: pontifica
li et ſupra ſit eoipſo dignitate
i priuata et nihilominus re/
maneat interdicta.

De penitentijs et remiſſioni/bus.

Innocētius in cōcilio quar
to lugduñ.

Queſtoꝛes non citant ali/
quos licet eos monere poſ/
ſint: in concedendis indulgē
tijs non excedāt archiepiſco
pi ſtatutum concilij general.
hoc dicit Zen. ca. I

Romana eccleſia: ꝛ
ī. Queſtoꝛibus
k autem fabrice re
menſis eccleſie re
menſis archiepiſcopus ſeu
eius officiales citandi ſuffra
ganeoꝛum ipīus eccleſie ſub
ditos quos ijdē q̄ſtoꝛes ſibi
reſiſtere aut nolle parere di/

ter. ꝛ re. l. relega/
toꝛuꝫ. j. rū. ff. ad.
l. pompe. ꝺ pari.
Additio l. pena. (idē Ar/
chi. alle. no. lxxx/
ij. di. pſbr. de vo.
c. j. Jo. mo. dicit
idem et alle. ff. de
admi. re. ad ciui.
ꝑ. legatū. Jo. ā.)
a ¶ Proſequa/
tur. iij. q. vj. om/
nibus.
b ¶ Acquiſitis.
Quia prius acq̄
ſita erant confi/
Additio ſcata (ad hoc. ff.
mā. ſi mādauero
§. ſi is cui⁹. Jo.
mo.)
c ¶ Simplici fa
uoꝛe. nudum con
ſiliū vel ſimplex
fauoꝛ intelligitur
illius qui ad ma/
leficiū faciunduꝫ
nihil adducit.
d ¶ Poſſit extē
dere quedā iudi/
catio. ſi. ſ. co. lib.
de reſcrip. c. ſi. nā
ꝛ pter hāc ꝑmiſ/
ſionem papa eo
modo id poterat
cū nō habeat im
periuꝫ par in pa
rem. ſ. de elec. in
notuit. Jo. an.
e ¶ Aliquo pre/
dictoꝛū. ſ. inſecu/
tionis captionis
aut ꝑcuſſiōis aut
ſocietatis: hoꝛuꝫ
criminum.
f ¶ Coercet. ſ.
de vi. et ho. cleri/
co. vt clericoꝛum.
g ¶ Cauſam. ꝓ/
ximā nō remotā:
qḋ dic: vt ſ. de
homi. de cetero.
de teſti. ſicut. idē
Arch.
h ¶ Adimimus.
cōtoꝛ. de ſa. ſan.
Additio ec. l. placꝫ i fi. (ca
no. xvj. q. j. Joh.
an.) vbi pꝛimo ꝑ
eccleſiaſticū iudi
cem. ſecundo per
ſecularem q̄s pu
nitur: et ſic in ca/
ſu noſtro propter
Additio criminis hoꝛroꝛē
(al's loquēdo de
laicis videtur eſſe
oꝛdo conuerten/
dus. xvij. q. iiij.
de preſbyteroꝛū.
xxiij. q. v. ſūt que
dam. Jo. an.) eſt
enim regulariter
ſecus vbi crimi/
naliter agitur. ſ.
de accuſa. ꝺ his.
vbi de hoc. et. ij.
q. v. habet ħ pro
pꝛium. ſunt enim
paria aliquē eſſe
abſolutum vel cō
demnatū et ſol/
uiſſe. ff. de excep.
rei iudi. ſi q̄s cuꝫ
totum. §. plane. ꝛ
facit hec decre.
ad id qḋ no. ſ. de
iudi. at ſi clerici.
in glo. penul.
i ¶ Priuata. ſi.
xxv. q. ij. ita nos
ꝛ. ſ. e. li. de elec.
vbi periculum. §.
ciuitas. (alle. de Additio
here. ad abolen/
dam ad fi. ſed ibi
non eſt priuata
ſed priuari iube/
tur. Jo. an.) Ex/
cipitur aūt ciui/
tas ro. ab hac pe
na. ſi enī ipſa in
hoc puniret̄ ꝓua
rent̄ etiā inferio/
res eccl'ie cū toti⁹
oꝛbis epūs ſit ro
manus pontifex
etiā preterea ibi
ꝓmptioꝛē habe/
mus iudicē. ſ. pa
pā q̄ huic rei pōt
adhibere reme/
dia ꝛ penas ipo/
nere. ad ħ oprie
C. de hijs q̄ ad ec
cleſias cōfugiūt
l. vi. in ꝑncipio.
Roma/
na. Diuiſio
¶ Sūt
tria di/
cta. pꝛimū et ter
tiuꝫ inhibitoꝛiū.
ſcōm cōmiſſoꝛiū
ibi: Sup benig/
na. tertiū ibi: In
cōcedendis. Jo.
an. k ¶ Fabri/
ce. qꝛ ꝯferētib ad Quis tene/
op⁹ fabrice dari atur ad o/
ſolēt remiſſiōēs pus fabri/
iō ꝺ his queſtori ce.
b⁹ in hoc ti. po/
ſuit. Quis autem
teneat̄ ad op⁹ fa

a xerint vt ſup ħ cōpareant co
b rā ipis neqꝫ tribuāt ptātē.
c Sup benigna vo ipſoꝝ rece
ptione ac ſubuētiōe ipi fabri
ce faciēda: pñt eoſdē ſuffraga
neos ⁊ alios chriſtifideles re
d menſis ꝓuincie charitatiue
e monere. In ꝯcedēdis qꝫ
f indulgentiis non excedat re
menſis archiepiſcop⁹ ſtatu/
g tum ꝯcilii generalis. Boni/
faci⁹. viii. Conceſſio general' ꝯfeſſoꝝ nō tāgit epo ſpeciali reſuata: nec obiectu cōſuetu dinis pōt qs ſibi eligere con feſſorem. h. d. Zen. ca.II

SI eps ſuo ſubdito con
h ceſſerit vt ſibi poſſit
i idoneum eligere confeſſorem
ille quē is elegerit in caſibus
k q eidē epo ſpāliter reſeruant
nullā habet penitus ptātem
cū in generali cōceſſione illa
nō veniāt: q nō eſſet quis ve/
l riſimiliter in ſpecie ꝯceſſur⁹.
m Nulla quoqꝫ pōt ꝯſuetu
dine introduci: ꝙ aliquis p̄/
ter ſui ſuperioris licentiā cō/
n feſſorē ſibi eligere valeat qui
o eum poſſit ſoluere vl' ligare.

Idem. Decre. cum ex eo in pluribus epis indulgētibus locū habet. h. d. Zē. ca.III

p INdulgentie q ab vno
vel plurib⁹ epis in ec/
cleſiaꝝ dedicatiōib⁹ vel aliis
q quibuſcūqꝫ caſibus ꝯcedun/
r tur: vires nō obtinent ſi ſta/

dꝛice. dic vt. ſ. de eccle. edi. c. i. ꝯ his. ſꝫ cū qrta. fabꝛice.
Additio (q ptinet ad oꝛdinationē epi. xii. q. ii. vob. ⁊. c. vultera/ ne. x. q. iii. vnio. vbi de ħ ſm Arch. Jo. an.) qꝛ clericoꝛū ſubſidia nō ſufficiūt: fieri ſolet ad pꝛedicta ſicut ⁊ alia pia loca elemoſynaꝝ collectio. ad hoc. ſ. e. li. de ſtatu re gu. c. vno ad fi.

ſ. e. li. de teſt. c. ii. vt ibi dixi ſup ꝟ. libere Jo. an.) pent tētia mrimonioꝝ clādeſtine ꝯctoꝝ vl' ꝯtra interdictuꝫ eccl'ie p epos ſolet iponi. ſ. de clāde. deſpō. cum inhibi tio. ⁊ ꝯ mrimonio ꝯcto ꝯtra interdictū eccl'ie. c. i. ⁊ vl. Solēt epis reſeruari pnie oium publicoꝛum enoꝛmiuꝫ criminuꝫ oppꝛeſ ſionis filioꝛū ex ꝓpoſito vl' ex ca ſu cuiuſcūqꝫ: ho micidii: falſi teſti monii vl' falſi in ſtrumēti: piurii: inceſt⁹: coꝛrupti/ onis monialium coeūtis cū bꝛute ⁊ his ſimilia. ad hoc. l. di. miroꝛ. ⁊ c. in capite. xxxiii q. ii. quicunqꝫ cū ſimilibus caſib⁹. vt no. Hoſti. in ſumma hui⁹ ti. ꝟ. cui ꝯfitenduꝫ ſit. (in fi. ii. col. p Ray. in ſum. hu Addi. ius ti. ꝟ. item nū qꝫ parochialis. p Guil. ſatis in repꝛtoꝛio. eo. ti. ꝟ. ſequitur videre. Jo. mo. tractat in decre. ſup ca/ thedram hodie innouata in Cle. de ſepul. dudum. ⁊ vi detur ꝙ ibi no. ꝟ. p hmōi. in glo. hoc intēdit Jo. an.)

a Hoc. ſ. ꝙ re ſiſtunt vel pare/ re nolunt.
b Poteſtatē. Sic nec pñt fo/ raneos officiales ſtatuere ꝓpter ei tatiōes faciēdas vt. ſ. e. li. de offi. oꝛdi. romana.
c Ipſoꝝ. Que ſtoꝛum.
d Prouincie. Quaſi velit no/ tare ꝙ indulgen tia nō ꝓſit his q ſubiecti nō ſunt. qꝺ dic vt. ſ. e. ti. qꝺ autem.
e Monere. ⁊ remiſſionū ⁊ in/ dulgētiarū lrãs
Addi. ꝯcedere. (dicit ħ Arch. ꝙ ꝯfirma tus i epm nō ſa/ cerdos iſtas ꝯce dere nō pōt: nec caplm vacāte ſede. In ꝯriū alle. ſ. e. li. de ſup. neg. pla. ſi eps. ⁊. c. eccl'ie. vbi dꝛ ꝙ caplm vacā/ te ſede admiſtrat i ſpūalib⁹. vi. ꝙ ſcꝓſi ꝯ exceſ. pla. acce dentibus Jo. an.) vt. ſ. e. nr̄a. ⁊ eſt caſus in quo archi/ eps iuriſdictionē habet in ſubditos ſuoꝝ ſuffraganeo rum. alii no. ſ. de offi. oꝛdi. paſtoꝛalis. ⁊. ix. q. iii. c. ii.
f Remenſis. Vel alius quilibet. ſ. e. li. de offi. oꝛdi. romana in fi. ſ. ti. ꝓxi. c. i. in fi. g Generalis. ſ. eo. cum ex eo. ⁊ ſi exceſſerit nō valet. i. e. c. vl. Jo. an.

Diuiſio SI epiſcopus. Primo ponit dictū cui⁹ rōnem ſubdit ibi: Cū in generali. Scḋo ꝯſuetudinem re pꝛobat. ibi: Nulla qꝫ Jo. an. h Eps. Subdito: pu ta archidiacono: archipſbytero: abbati: pꝛioꝛi vl' ſilibus
Queſtio pſonis que immediate ſubſunt epis. Quid dices de in/ ferioꝛibus: puta laicis parochianis certe parochie: nū/ quid illis eps pōt licentiā dare vt ſibi ꝯfeſſorē eligāt: videt ꝙ nō. ſ. e. oīs. de pe. di. vi. placuit. de paroch. nul lus. Dic ꝯ: qꝛ qlibet de dioce. pōt recurrere ꝓ pnia ⁊ ad ꝓpꝛiū ſacerdotē ⁊ ad epm vl' archipſbyterū cathedral' eccleſie: q quo ad hoc eſt vicarius epi: vt. ſ. de offi. ar/ chidia. officiū. (vi. ꝙ ibi dixi Jo. an.) vnde credo ꝙ ſuf ficiat alteri⁹ licētia. ſ. vel epi vel parochialis ſacerdotꝭ
Addi. (vide ꝙ no. in Cle. de pꝛiuile. religioſi in glo. puto Jo. an. i Idoneū. Qui ſciat circūſtātias ꝯſiderare ⁊ di uerſis medicamētis vti ad ſanandū egrotū. ſ. e. oīs. de pe. di. vi. qui vult. de homici. ſicut dignum.
k Reſeruant. Sꝫ q ſunt iſti caſus: dic ꝙ abſoluere excōicatos maioꝛi excōicatiōe nō cōpetit ſimplici ſacer doti. ſꝫ epo: vt. ſ. de ſen. excō. nup imponere penitētias blaſphematoꝛib⁹. (publice ſm Hoſt. ⁊ ibi ſcripſi Joh. an.) vel ⁊ ſctōꝝ. ſ. de cleri. male. c. ii. ſoꝛtilegis. ſ. ꝯ ſoꝛ/ tilegiis. c. ii. cōmutatio qrūliber votoꝝ: vt. ſ. de voto et voti redemp. c. i. diſpoſitio male ablatoꝛum incertoꝛuꝫ vel certoꝝ qñ nō extāt hi qb⁹ faciēda eſt reſtitutio. ſ. ꝯ
Addi. iudeis cum ſit. (⁊ ibi hoc tenet Hoſt. ſm Arch. Cōtra

l Cōceſſurus. Ve. i. de reg. iu. in generali cū ſuis cō coꝛ. ad idē. ſ. e. li. de off. vica. c. vl. m Cōſuetudine. Eſt eni oneroſa eccl'iis: iō nō valet. ſ. de ꝯſue. c. ii. ⁊ ex ea frangit eccleſiaſtice diſcipline neru⁹. ſ. de ꝯſue. cum venerabilis: etiā eſſet hoc ꝯtra obedientiā pꝛincipis p ſcribere: qꝺ eſſe nō poteſt. ſ. de pſcrip. cū non liceat.
n Eligere. Epiſcopi ⁊ archiepiſcopi ⁊ ſuperioꝛes ⁊ inferioꝛes ab epiſcopis exempti habent a iure licenti/ am ꝙ idoneum confeſſorē ſibi eligunt: qui poteſt eos ſoluere et ligare. ſ. eo. titu. c. vlti.
o Ligare. Ideo dixit. qꝛ cuicūqꝫ volo poſſum cōfi/ teri peccata mea petēdo etiā ſalubꝛe anime conſiliū. ſꝫ confeſſor ille nō pōt ligare vel ſoluere vt hic vides. ſic dicim⁹ de cui/ laico in neceſſitate ꝙ poſſumus ei confiteri: ſed ipe nō poteſt ſoluere: qꝛ nō habet claues. de pe. di. i. quē peni/ ter. (ꝟ. tanta. ⁊ eadē verba habent di. vi. c. i. poſt pn. Addi. Jo. an.) ⁊ no. de offi. oꝛdi. paſtoꝛalis.

INdulgentie. Quia breue eſt non diuiditur. Et ſic ſummat. (Et dicit Arch. ꝙ qñqꝫ indulgē Ad. tia demonſtrat remiſſionem pene. ii. q. iii. in fine. Qñ/ qꝫ conceſſionem gratie. ſ. vt lite penden. c. fi. de pꝛiui. dudum. Quādoqꝫ diſpenſationē. lxxvii. di. c. vlti. in fi. ⁊. ſ. de elec. dudum. Quādoqꝫ ius cōmune. xxxiii. q. ii. interfectoꝛes. ⁊. xxxv. q. iii. de inceſtis. vtrobiqꝫ de hoc Qñqꝫ ponitur ꝓ vacare vel operā dare. vnde dicit: In dulgere gule que eſt veneris amica Jo. an.) Declarat opinionē no. ſ. e. ti. cū ex eo. p Indulgentie. Et re pꝛobat opi. Jo. Berñ. ibi no. ⁊ appꝛobat opi. Hoſti.
q Caſibus. Ad pia opera: puta edificationem vel Caſibus reparationem eccleſie: refectionem vel edificationem pōt pontium vel viarum: ſuſtentationem hoſpitalarioꝝ indul vel ſimilia. r Non obtinent. Quid dices: nunqd gentias ſaltem in eo ꝙ poterāt dare tenebit indulgētia: videt

a tutū excesserint cõcilij gene/
ralis. De ſentētia excõicatio/
nis: ſuſpēſionis ꝛ interdicti.
Innocētius quartus in cõ
cilio lugdun̄. Iudex qui ex/
cõmunicat ſuſpēdit vel inter
dicit in ſcriptis hoc faciat: et
cauſam cõſcribat et requiſit᷒
exemplum ſnĩe tradat infra
mēſē: q̄ ꝯfecerit per menſem
ab ingreſſu eccl'ie et diuinis
eſt ſuſpenſus: ꝛ relaxabit̄ il/
la ſnĩa ꝑ ſupiorē abſq; diffi/
cultate: et cõdēnabit̄ lator in
expenſis et al's pena condi/
gna ſi ſic ſuſpēſi celebrant vt
prius ſunt irregulares nec
abſoluuntur ab alio q̄ȝ a pa/
pa. hoc dicit Jo.an. ca.I

b Cum medicinalis
ſit excõicatio non
mortalis diſcipli/
nãs nõ eradicãs
dum tamen is in quem lata
c fuerit nõ cõtemnat: caute ꝓ/
uideat iudex eccleſiaſticus
vt in ea ferenda oſtendat ſe
d proſequi quod corrigētis fue
e rit et medentis. ¶ Quiſq̄s
f igitur excommunicat excom
g municationem in ſcriptis ꝓ
h ferat: et cauſam excommuni/
cationis expreſſe conſcribat:
i propter quam excommuni/
k catio proferatur: exemplū ve
ro huiuſmodi ſcripture tene/
l atur excommunicato tradere
m infra menſem ſi fuerit requi/
ſitus: ſuper qua requiſitione
fieri volumus publicum in/
ſtrumentum vel litteras te/
ſtimoniales confici ſigillo au
n ctentico conſignatas.
o ¶ Si quis autem iudicum
p huiuſmodi conſtitutionis te
merarius extiterit violator

q ſic: q2 regulariter vtile ꝑ inutile nõ vitiat̄. ꝑ. de reg.
iur. vtile. ibi vide arg. de hoc ꝓ ꝛ cõtra. ꝑterea hec eſt
quedã liberalitas ꝛ in liberalitatib᷒ vel donationibus
dicimus q2 tenēt ꝓ ꝑte vſq;. ſ. ad legitimū modū: ꝛ in
reſiduo non: vt. C. de dona. l. ſancimus. xij. q. ij. ſi q̄s de
ſuis. ꝑterea hic
agim᷒ de re ſepa
bili: ſcilicet d nu
mero dierū: vbi
nõ vitiat̄ vtile ꝑ
inutile. ff. de aq̄
quo. ꝛ eſti. l. j. §.
Addi. trebati᷒. (vi. de
cenſi. cum ap'lus
ſup glo. q̄d ergo
Jo.an.) ꝛ h̄ vex
puto. (idem Ar
chi. q̄ etiã alle. d̄
deſpõ. impub. c.
vno. §. j. in fi. co.
li. xij. q. v. q2 Jo
hannes. xvij. q.
iiij. queſti. j. q. j.
nõne. de cõſe. di.
iiij. ſi nõ ſancti/
ficat̄ i fi. ꝛ q2 ibi
notat Jo.and.)
Alij cõtra. ſ. Jo.
mo. dicentes in/
dulgētias in nul
lo tenere: q2 qui
priuilegio abuti
tur perdit illud.
xj. q. iij. priuile/
giū. cū ſimilib᷒.
ſed non eſt verū
q2 q̄ abutit̄ priui/
legio ꝑdat illud: licȝ mereat̄ ꝑdere. ſic dicit. c. vnde prin
cipis erit eſtimatio: q̄ð dic vt no. Inno. ē. de deci. ſug/
geſtum. a ¶ Generalis. ē. eo. cum ex eo.

Diuiſo Cum medicinalis. Primo ponit ꝓemiū. Se
cūdo ſtatutū circa excõicationem ferēdã ibi:
Quiſq̄s. Tertio penã nõ ſeruãtis. ibi: Si q̄s.
Quarto aggrauat vl' penas addit. ibi: Supior. Quin
to ſtatutū ꝓrogat ad ſuſpēſiõis ꝛ iterdicti penas ibi:
Et h̄ eadē. Sexto cautos reddit illos q̄ penã icurrūt
Additio ibi: Caueãt. Jo. (idē Jo.mo. ſȝ Hoſt. diuidit i. vij. de
ſecūda faciēs duas. Jo.an.) b ¶ Mortalis: vt. ij. q.
j. multi. ꝛ. xxiij. q. iij. notãdū. c ¶ Cõtēnat. Et tunc
ampli᷒ ex cõtēptu ligat̄. xxiiij. q. iij. notandū. xj. q. iij.
§. cū ſ. ꝛ. ē. e. ti. ꝑ tuas. creſcit igit̄ hõ ꝑ merituȝ obe/
dientie parendo inique ſnĩe. viij. q. j. ſciendū. xj. q. iij.
q̄d ergo. d ¶ Corrigētis. Siue plectēdo ſiue ignoſcē
do hoc ſolū bñ agit̄ vt vita hoim corrigat̄: vt. xxiij. q.
v. pdeſt. e ¶ Medentis. Sanabit ꝛ medebit̄ q̄ſtuȝ
in ſe erit: al's nõ erit q̄d ſibi imputet̄. xliij. diſti. c. ephe
ſijs. xlvij. di. c. vi. faciat igit̄ q2 ſnĩa ſit iuſta ex animo:
ex ordine ꝛ ex cã. de quibus d̄r. ē. e. ſacro. f ¶ Excõi
cat. ſuſpēdit et interdicit. ꝑ. e. c. §. et hec eadem.

forma ſnĩe excõicatio/nis g ¶ Scriptis. No. caſus in quib᷒ ſcriptura requirit̄.
de his plene dixi. ē. e. li. de cēſi. c. j. h ¶ Cauſam. Vt
q2 ꝑemptorie citat᷒ corã nobis renuit cõparere: ꝛ de
iuſticia reſpõſurus. vel q2 iuſſus vt infra talē diē cērū
titio ſolueret ad q̄ ſibi ex cã depoſiti tenebat̄: q̄ð face/
re recuſauit: idcirco ꝛc. ꝛ eſt hic ordo retrogradus: q2
Queſtio primo dȝ cãm exp̄mere: ꝛ poſtea excõicare. Sed nun/
quid hec cõſtitutio locū hȝ cū excõicatio fert̄ ꝯ icertã

ꝑſonã: vt. v. q. vj. q̄dã. ꝛ. ē. de offi. ordi. ſi ſacerdos: di
cūt q̄dã. (q̄ð placet Jo.mo. ꝛ Archi.) q2 nõ. ad h̄. ē. e.
Addit li. de elec. q̄ ꝯ certã. ſȝ tuti᷒. (ſm Hoſt. q̄ ēt hãc opi. at
tribuit In. Jo.ã.) ē tenere ꝯriū: tū q2 h̄ ꝯſtitutio gnã
liter loq̄t̄: tū q2 certã ꝑſonã lȝ ñ expſſã ligat ſnĩa: q̄ tñ
poſtea exp̄mef:
ad hoc. ꝑ. e. roma
na. §. caueãt. Et
no. ex hac lr̄a du
as diuerſitates i
ter ſnĩas excõica
tionū ꝛ al's diffi
nitiuas: q2 vtra/
q; dȝ ferri in ſcri
ptis: ſȝ ſi diffini
tiua nõ ferat̄ in
ſcript? nõ tenet.
de re iudi. c. vlt̄.
ſnĩa aūt excõica
tiõis licet nõ ſit
lata in ſcript? te
net: ſȝ locuȝ ha/
bēt pene q̄. ꝑ. ſe/
quunt̄. Item in
diffinitiuis nõ ē
neceſſe exprime/
re cãȝ. ē. de re iu
di. ſicut. ſed i ſen
tētia excõicatio/
nis ſec᷒: vt h̄ vi/
des. i ¶ Pro/
pter quã. Et licȝ
falſa ſit cã: ligat
tñ excõicatio. xj.
q. iij. c. j. ꝛ. ij. ē. e.
ſacro. de abſolu/
tione dic vt. ē. d̄
of. or. ex ꝑte. k ¶ Exēplū totale. Al's ñ eēt exēplū ſȝ
Additio ꝑs. (vñ dicit Hoſt. q2 cõtinere dȝ excõicationē de ver
bo ad verbū ꝛ annū ꝛ diē. ar. de reſcrip. eã te. ij. q. vij.
libellox. Jo.an.) l ¶ Excõicato. Per hoc videt̄ loq̄
cū excõicat̄ certa ꝑſonã: fateor h̄ quo ad traditionē ex
Addi. empli. (quaſi diceret: nihilomin᷒ ferre dȝ in ſcriptis et
exp̄mi cã q̄ ita cõueniat generali ſicut ſpeciali ſnĩe. Im
mo plus generali q̄ nõ dȝ ferri niſi ex cã. ꝑ. eo. romana
§. caueãt. plus dixit Hoſt. q2 ſi innoiatus q̄ cõphēdi
poterat ſub gnãli perat exēplū dȝ ſibi cõcedi. Jo.an.)
m ¶ Requiſit᷒. Al's ꝯ nõ habebit locū pena q̄ ſeq̄t̄ ꝛ
eſt ſi. ē. e. li. de ap. vt ſup. ꝛ. c. ab eo. ꝛ intelligo q2 req̄ſi
tio fiat loco et tpe cõperētib᷒. Ar. pre. c. ab eo. ꝛ. ē. de
elec. cū in veteri. et intelligo menſeȝ a die ſnĩe: nõ a die
requiſitionis. ſic. ij. q. vj. §. diffinitiua. ver. iudicib᷒. et
C. de ap. l. iudicibus. ſi aūt requirat̄ poſt menſeȝ: non
habet locū hec cõſtitutionis pena: ſed nihilomin᷒ illã
dare tenet̄ ſicut ꝛ cetera acta cauſe. de ꝓba. quoniam
cõtra. ad h̄ de do. ꝛ cõtu. cum dilecti. n ¶ Auctētico.
Iſta ſunt paria. ē. de fi. inſtru. c. ij. ad idē. ē. e. li. d̄ of.
ordi. ſi canonici. ſȝ nūq̄d ſufficerēt teſtes: h̄ videt̄ q2 ſic.
C. de fi. inſtru. l. in exercēdis. ē. de fi. inſtru. cū Johan
nes. dic illud regulare: ſed hoc ſpeciale ſicut ꝛ alia que
dixi. ē. de cēſi. c. j. (Hoſt. Jo.mo. ꝛ Archidia.)
o ¶ Iudicū. Quorūcunq;: vt etiã ſacerdotes excõicã
Additio tes hoc ſeruare debeãt. (idē Hoſt. cum eo. Jo.mo. et
Archi.) ē. de offi. or. cū ab eccleſiarū. pena tñ ſuſpen/
ſionis de qua. ꝑ. loquit̄ in ep̄is locū nõ habet: vt. ꝑ. eo.
quia periculoſum. p ¶ Temerarius. Nūquid requi/
rit̄ q2 ſit in dolo: quod videtur ꝑ hanc lr̄am. ad h̄. ff. vi

Dr̄ia inter ſnĩaȝ diffi/nitiuã ꝛ excõicatiõis